

Fordybelsesopgave – innovationsprojektet:

Vild med farver

Indhold

Indledning	s. 2
Vild med Farver – en 5. klasses besøg på museet	s. 3
Skolen på museum	s. 7
Innovationspædagogik	s. 9
Afrunding	s. 12
Anvendt litteratur	s. 14
Bilag: Værkeksempler	
Bilag: Undervisningshæfte	
Bilag: Powerpointpræsentation	

Fordybelsesopgave – innovationsprojektet:

Vild med farver

Indledning

Nærværende opgave tager sit afsæt i det innovative samarbejde 'Learning Museum' – et samarbejde mellem museer, læreruddannelser og skoler i perioden 2011-2013. Selvom J.F. Willumsens Museum ikke er en del af 'Learning Museum' vil jeg i det følgende lade som om og således præsentere et formidlingsprojekt med udgangspunkt i kunsten på dette museum jf. bekendtgørelsen for billedkunsts billedkategori A, nemlig kunstmalerier. Jeg vil beskrive, hvordan et forløb for en 5. klasse i 'Vild med Farver' kunne foregå og diskutere didaktiske overvejelser i denne forbindelse. Afslutningsvis vil jeg undersøge og diskutere begrebet "innovationspædagogik" i relation til dette undervisningsforløb og desuden diskutere, hvorfor skolerne overhovedet skal ind på museerne.

Da J.F. Willumsens Museum allerede har udviklet hjemmesiden www.vildmedwillumsen.dk samt undervisningsmaterialet 'Vild med iscenesættelse', var det oplagt at kalde dette projekt for 'Vild med farver'. J.F. Willumsen (1863-1957) var gennem hele sit kunstneriske virke begejstret for og fascineret af farver og undersøgte og eksperimenterede med farverne igen og igen. Willumsens kunst egner sig derfor på bedste vis som eksempler, når man skal lære om farveteori og i en undersøgelse af, hvad farver er og kan i det hele taget. Da farveteori er en del af billedkunstoffaget men også oplagt i billedanalyse i faget dansk, er det relevant at lave et sådant projekt. Desuden kunne det også være oplagt, at en natur/tekniklærer arbejder videre med projektet ved at undersøge den videnskabelige tilgang til farver sammen med eleverne.

Målgruppen for projektet 'Vild med farver' er indskoling (0.-3. klasse) og mellemtrinnet (4.-6. klasse), og der er lavet et undervisningshæfte til begge grupper samt en lærervejledning, hvor læreren kan få mere at vide om de i hæfterne fremhævede værker og nogle af tankerne bag øvelserne. Hæfterne veksler mellem teori og værkeeksempler, faktabokse og spørgsmål/øvelser (se bilag).

Disse hæfter kan bruges før, under og efter et besøg på J.F. Willumsens Museum. De fysiske rammer for projektet er altså dels J.F. Willumsens Museum dels skolen.

Vild med Farver – en 5. klasses besøg på museet

En 5. klasse besøger J.F. Willumsens Museum og skal omvises af en museumsunderviser. En omvisning tager ca. 45-60 minutter.

1.: Introduktion: Museumsunderviseren præsenterer sig selv, stedet og stiller spørgsmål som 'hvad må man på et museum?'¹ Ved denne introduktion kan eleverne samtidig få "snakket af" og få stillet deres nysgerrighed ved at kigge rundt i lokalet (frem for på et bestemt billede) og ved at stille alle de nysgerrige spørgsmål, de har og fortælle, hvad de har brug for at fortælle!

2.: Eleverne præsenteres for værket *Selvportræt i malerbluse* og får herigennem fortalt om kunstneren J.F. Willumsen. Hvem var han, hvilke typer af kunst lavede han, hvor boede han, hvad malede han. Hvilke farver han har brugt.

Ved siden af værket står en montre med nogle af Willumsens redskaber, pensler, palet, tuber med farver, redskaber til at arbejde med ler og grafik samt farverprøver. Eleverne prøver at holde en palet og en pensel. De ser én af Willumsens adskillige dagbøger og museumsunderviseren læser op fra den – et eksempel på, hvordan Willumsen altid noterede de farver, han så, hvordan han prøvede at beskrive verden via farverne. Desuden diskuteres det: Hvorfor har Willumsen brugt den røde farve som baggrund i sit billede? Hvilken type rød, er der tale om? Hvordan har Willumsen det (og hvordan fortælles dette via farverne)?

3.: Eleverne kigger på billedet *Mor og datter i tre alderstrin*, og museumsunderviser og elever snakker sammen om, hvilke farver der er anvendt. Farvecirklen gennemgås og eleverne bliver spurgt: Hvilke grundfarver er brugt og hvor? Den lille røde kyse: Museumsunderviseren forklarer, hvorfor den fylder så meget i billedet, holder en hånd henover den for at vise, hvor fladt billedet er uden. Der lægges op til en snak om signalfarver og hvordan reklamer (eks. Coca Cola) bruger farver til at skabe opmærksomhed.

¹ Min erfaring siger mig, at det er godt at fokusere på det positive – dvs.: hvad må man på et museum frem for hvad må man ikke. Eleverne svarer typisk, hvad man ikke må, men ved at spørge igen, får de et andet fokus, nemlig på alt det, der er godt ved at gå på museum frem for alle forbudene.

4.: Eleverne præsenteres for værket *Badende børn*. De får udleveret blyant og papir og skal notere, hvilke farver Willumsen har brugt. Willumsen har brugt rigtig mange farver, og mange af dem er atypiske: Dette skal eleverne lægge mærke til. De får et par minutter til at skrive, og der snakkes om billedets farver derefter. Underviseren fortæller om komplementærfarver, og eleverne bliver gjort opmærksomme på, at skyggerne er malet i komplementærfarve til kroppene. Desuden gør underviseren opmærksom på varme og kolde farver.

5.: Eleverne kigger på billedet *Aftensuppen*. De får udleveret farvekridt og et papir, hvorpå der er tegnet en ramme. Eleverne skal med farvekridt forsøge groft at male de samme farver, som Willumsen har brugt. De skal ikke tegne med farverne – de skal male med dem, så farverne i grove træk bygger et billede op, der minder om *Aftensuppen*. Herefter snakker museumsunderviser og eleverne om, hvorfor Willumsen har brugt disse farver. Han har blandet sort i den gule, så den ikke længere er varm og rar men uhyggelig. Hvad vil han fortælle med det?

6.: Eleverne præsenteres for to selvportrætter, det ene skabte Willumsen som 22årig i 1882, det er malet i naturalistisk stil. Det andet malede han som 69årig i 1929, hvor han malede ekspressionistisk og med inspiration fra tegneseriestilen.

Eleverne skal forklare forskellene i farve og malestil. Underviseren fortæller om naturalisme og ekspressionisme. Om udviklingen i Willumsens kunst. Eleverne får desuden spørgsmålet: Hvilket af billederne fortæller mest om Willumsen – hvorfor?

7.: Afrunding ved *Kongesønnens Bryllup*: Der er de samme modsætninger i dette værk, som der er imellem de to portrætter, eleverne netop har set. Willumsen har malet billedet i 1888 og lavet om på det i 1948-49. Her mødes den unge og den gamle kunstner og to forskellige måder at male på: Eleverne genkender sandsynligvis dette og har derfor meget at byde ind med. De finder ud af, at de har lært noget, som de kan bygge videre på. At de kan analysere og forstå et billede ved at kigge på farverne. Underviser og elever gennemgår sammen, hvad de har lært ved at kigge på Willumsens billeder og der rundes af med en snak om farver mere generelt – hvad var verden uden farver?

8.: Ekstra: Hvis klassen har tid, kan de gå rundt på egen hånd og finde andre værker, hvor det er oplagt at undersøge farverne nærmere. De kan fx fotografere dem og arbejde videre med dem på skolen. I undervisningshæftet nævnes andre værker, der kunne være oplagte at undersøge. Desuden er der i hæftet markeret, hvor der kan klippes en passepartoutramme, som eleverne kan bruge til at gå rundt og finde detaljer i værkerne med.

Eleverne kan desuden arbejde videre på skolen (eller have arbejdet med temaet farver, før de besøger museet). I hæftet er en liste, hvor eleverne kan krydse af ved de ord, de har lært. Ordenes betydning er forklaret. Desuden er der i hæftet forskellige opgaver, som eleverne ikke laver ved museumsbesøget, men som læreren kan vælge at lave med eleverne. Her er nogle af dem:

- Opgave: Tag et sort-hvid-billede af dig selv, eller få en anden til at gøre det. Lad dig inspirere af Willumsens ekspressionistiske selvportræt. Træk dit portræt op med sorte streger og vælg farver efter dit humør. Du må gerne overdrive. Hvad har du lyst til at fortælle om dig selv (med farverne)?
- Øvelse: Gå sammen to og to. Vælg et af billederne fra dette hæfte. Den ene af jer skal beskrive farverne i billedet så præcist som muligt. Brun kan fx være 'rugbrødsbrun' eller grøn kan være 'græsgrøn'. I kan prøve at gøre det uden at kigge på billedet. Derefter kan I kigge på billedet og se, om I husker farverne, præcis som de er!
- Her ser du tre forskellige røde farver: [Firkanter: En bordeaux-rød, en pink, en postkasserød]. Beskriv hver farve. Willumsen skriver eksempelvis om 'jernrød'. Kan du på samme måde sætte ord på de tre røde farver?
- Opgave: Hvad kommer du til at tænke på, når du ser Det store relief? Lav en mindmap/et myldretræ lige som den, du ser nedenfor. Skriv alt det, der falder dig ind. Det behøver ikke kun være ord. Det kan også være tegninger eller små symboler.
- Prøv at forestille dig verden uden farver! Nogle mennesker elsker farver – de går i farvestrålende tøj og indretter deres hjem med mange farver. Andre kan bedst lide at gå i sort tøj og bo i et hjem uden alt for mange farver. Snak to og to om, hvad I synes om farver på tøj, derhjemme, på skolen eller andre steder! Synes I, det er vigtigt, at der er farver? Eller er det lige meget?

- Opgave: Lav en farvet kikkert! Du skal bruge et rør fra en toiletrulle og sætte et bredt stykke tape i den ene ende. Mal på tapen en klar farve – fx gul, blå, grøn eller rød. I stedet for tape og maling, kan du også bruge forskellige farver silkepapir. Hvad sker der, når du kigger på dine omgivelser, på naturen, dit værelse eller dine klassekammerater gennem din kikkert med gul eller med blå? Kommer der en anden stemning? Bliver omgivelserne mere varme eller kolde? Rarere eller mere ubehagelige? Du kan også prøve at kigge på forskellige billeder gennem din kikkert!

Alle er de skabt med henblik på, at eleverne skal øve sig i at se på farver, sætte ord på farver og opdage, at verden og deres hverdag er fuld af farver! Desuden har jeg fokuseret på, at de skal være sjove at lave.

Gennem dette forløb får eleverne kendskab til farver og farveteori samt indblik i en kunstners overvejelser om farver. I selve omvisningen er der fokus på afveksling. Eleverne er meget på: De får stillet spørgsmål, de skal lave en maleøvelse og en skriveøvelse. Deres sanser vækkes, de holder en palet og en pensel, ser en af Willumsens dagbøger. Jeg håber, der skabes en grad af nysgerrighed herved. At der er en rød tråd gennem omvisning – temaet farver – gør, at eleverne er med hele tiden.

I artiklen 'Mødet som kunstværk: valg, iscenesættelse, appropriation' skriver Helene Illeris, at samtidskunsten modsat kunst af ældre dato lægger op til og giver en række tilbud om at engagere sig i forskellige oplevelsesformer. Selvom Willumsens kunst er af ældre dato, håber jeg, at jeg med 'Vild med farver' får eleverne til at se, at der også her er mange måder at opleve kunsten på alt efter hvilket fokus eller hvilke briller, man går til værkerne med. Og at også kunst af ældre dato kan bruges i forskellige sammenhænge:

[Det] er mit ønske at kunstformidlingen skal medvirke til at flytte publikums holdning fra "kunst skal forstås" til "kunst skal bruges". Hermed bliver en af formidlerens vigtigste opgaver at skabe gode pædagogiske rammer om denne brug, både i forhold til de udstillede værker og i forhold til det undervisningsmæssige forløb, besøget indgår i.²

² Illeris, 2004, p. 46

Besøget på J.F. Willumsens Museum er baseret på dialog, men som Ingerid Bach Hansen skriver, skal man også passe på, at formidleren ikke står i vejen for dialogen mellem elever og værk.³ Man kunne også, som hun foreslår, lade eleverne stille spørgsmål til værkerne. Herved skaber de selv deres nøgle til et værk og finder ud af, at der ikke er noget, der er rigtigt eller forkert i tilgangen til kunst. Bach Hansen definerer et museumsbesøg som godt, når eleverne selv stiller spørgsmål. Selvom hun skriver om elevers møde med samtidskunsten, der er kendetegnet ved, at betragteren er medskaber af betydningen, så kan hendes anskuelser også overføres som succeskriterier ved mødet med ældre kunst. Selvom J.F. Willumsen ofte havde en idé med sit kunstværk, er det ikke ensbetydende med, at betragteren ikke kan lægge (andre) betydninger i værket.

Skolen på museum

Der er mange grunde til at sende skoleklasserne på museum. I hæftet ”Learning Museum” præsenteres forskellige af disse grunde af de lærerstuderende. Fx at museet er et andet læringsrum, der kan give indblik i og perspektivere mekanismer og sammenhænge, der fx ikke kan illustreres verbalt.⁴ At besøge et museum giver mulighed for at arbejde tværfagligt. Samtidig påpeges det, hvad museerne skal blive bedre til – nemlig at forny sig, de skal aktualisere sig selv, opdatere, debattere og udvikle samlingerne, så de relateres til hverdag og omgivelser. Desuden skal sanserne aktiveres på museumsbesøget. Det er netop der, museet skal adskille sig fra klasseværelset – der kan tages andre læringsstile i brug – at bruge sanserne er en del af dette. Museerne skal være interaktive, inddrage eleverne. De skal udarbejde undervisningsmateriale og have engagerede formidlere.

Men hvordan skal besøget så forløbe? Hvordan tilrettelægges et undervisningsforløb? Hvordan sikrer man sig, at eleverne får mest muligt ud af et museumsbesøg? Olga Dysthe, der er professor i pædagogik og har deltaget i forskellige museers undervisning, fremhæver den dialogbaserede museumsundervisning.⁵ Både verbal og praktisk deltagelse skaber motivation. At underviseren er interesseret i det, eleverne

³ Hansen, 2004, p. 89

⁴ Seligmann, 2011, p. 4

⁵ Dysthe, 2011, p. 30

siger, og at eleverne oplever at blive taget alvorligt. Desuden skaber den dialogbaserede undervisning, at eleverne lærer at lytte til hinanden med respekt og værdsætte hinandens bidrag. Omvendt lærer museet også at lytte til eleverne og blive bekendt med deres perspektiv.

Sally Thorhauge har undersøgt gymnasieelevers oplevelse af at gå på museum.⁶ Efter et museumsbesøg fortæller eleverne, at 'det er godt at kunne se udviklingen i ting, ikke kun læse om den i bøger', 'det var bedre at høre om museet og maskinen fra eksperter selvom de ikke er så pædagogiske' og 'man sidder ikke bare og terper, det kommer bedre til at sætte sig fast i hovedet.'⁷ Hun har spurgt i alt 30 gymnasieelever om deres holdning til at flytte undervisningen ind på museet, og alle svarede meget positivt og brugte ord som levende, spændende, autentisk og sansning.

Min erfaring som museumsunderviser er, at en omvisning på et museum - for især de yngre elever, gerne må være varierende i formen. For en gruppe bestående udelukkende af voksne mennesker, fungerer det, at en omviser snakker uafbrudt foran forskellige kunstværker i en time. For børn og skoleklasser skal der mere variation til. Det har jeg fokuseret på i "Vild med farver".

Mette Meyhoff Jensen fremhæver desuden den gode museumsunderviser som én, der tager udgangspunkt i elevernes verden og deres hverdag. Én, der tager afsæt i, hvad eleverne allerede ved og har arbejdet med i skolen.⁸ Ifølge hende fordrer et godt museumsbesøg og en god museumsformidler en interesse for historien, en historiebevidsthed:

Mennesker bruger nemlig denne historiebevidsthed til at orientere sig i tid og rum, og flere lære- og dannelsesprocesser er derfor knyttet til samspillet mellem fortidsfortolkning, nutidsforståelse og fremtidsforventning.⁹

Genkendeligheden er derfor vigtig, for at museumsbesøget er givende. Meyhoff Jensen påpeger desuden, at elevernes refleksion i det hele taget skærpes via en dialog med en dygtig og nærværende formidler/museumsunderviser. Der er mange forudsætninger for læring og én af dem er æstetikken og de æstetiske læreprocesser. Lotte Darsø opstiller en lang række færdigheder og kompetencer, man får

⁶ Thorhauge, 2011, p. 49

⁷ Thorhauge, 2011, pp. 49-55

⁸ Jensen, 2011, pp. 60-61

⁹ Jensen, 2011, p. 61

herigennem: at kunne anvende intuition, at kunne motivere sig selv og andre, at kunne udvikle og anvende fantasi er bare nogle.¹⁰ Men de æstetiske læreprocesser opnås kun, når en oplevelse kobles på en analyse eller en vurdering. Derfor skal et museumsbesøg kobles sammen med den øvrige undervisning. Der skal være en mening med at tage på museum. Hermed ikke sagt, at eleverne ikke får noget ud af at museumsbesøg i sig selv men ved at koble det med viden skabes en større refleksion.¹¹ Det handler om at se noget i relation til noget andet. Helen Krog påpeger, at eleverne oplever, de kommer med en viden, de kan bruge til noget. Det motiverer dem at lære mere, så de suger rigtig godt til sig af den viden, de får på museet.¹² Når eleverne har en forforståelse af, hvad de skal høre om på museet, lytter de mere og ser på en helt anden måde.

Meyhoff Jensen understreger også, at det er vigtigt, at skoler og museer samarbejder. Det er ikke nok, at en museumsunderviser har styr på det faglige. Også didaktiske og pædagogiske kompetencer er vigtige for, at udbyttet er der.

Innovationspædagogik

I forlængelse af udviklingen af det danske samfund fra et industrisamfund til et videnssamfund ligger oplevelsesøkonomien – danskerne vil have oplevelser og transformation. De ønsker unikke muligheder.¹³ Der stilles derfor nye krav til mennesket og dets måde at tænke på – der skal tænkes i oplevelsesøkonomi og innovation – og det stiller også nye krav til uddannelsesinstitutionerne. Hvordan får man innovation, kreativitet og iværksætterier ind i undervisningen?

”Learning Museum” og at tage skolen på museum i det hele taget kan måske ses som én af måderne, hvorpå undervisningen kan nærme sig oplevelsesøkonomien og innovationen, som Lotte Darsø definerer:

Innovation er at se muligheder og at være i stand til at føre disse muligheder ud i livet på en værdiskabende måde. Værdi skal her forstås bredt. Det kan

¹⁰ Darsø, 2011, p. 124

¹¹ Jensen, 2011, p. 61

¹² Krog, 2011, p. 46

¹³ Helms, 2012. Denne udlægning af oplevelsesøkonomien er noget afstumpet, men jeg har valgt ikke at definere den nærmere pga. pladsmangel.

betyde økonomisk værdi, men kan også vedrøre social, kulturel, mellemmenneskelig og samfundsmæssig værdi.¹⁴

Men hvordan flette dette ind i skolen? Hans Henrik Helms påpeger, at der må tænkes i flere forskellige typer af læringsrum, hvor lærerens og elevernes roller – indbyrdes og i det hele taget - ændres. Der er selvfølgelig undervisningsrummet – her er fokus på lærerens undervisning, men der er også fx praksisrummet – det kan fx være et besøg på et museum. Her er lærerens undervisning ikke længere i fokus, rollerne ophæves, og viden og læring bliver sværere at definere. Helms fremhæver begrebet innovationspædagogik, der delvist handler om at skabe nye former for relationer i skolen – mellem disse rum, mellem underviser og elever og mellem forskellige typer af viden. Innovationspædagogik handler desuden om at tilrettelægge et undervisningsforløb, der fremelsker elevernes innovationskompetence og lærer dem at tænke i alternativer. Lotte Darsø påpeger, at der frem for at tænke resultatdrevet, lineært og målstyret, snarere skal tænkes procesdrevet, kaos-præget og ikke-lineært. Innovationskompetence er evnen til at skabe innovation ved at navigere effektivt sammen med andre i komplekse sammenhænge – i en verden, der er mere og mere kompleks, og hvor alt går hurtigt. Dette er gode kompetencer at give eleverne så tidligt som muligt.

Kent Lykke opridser innovationspædagogikken som en proces, hvor der idé-genereres, eksperimenteres og skabes merværdi.¹⁵ Innovationspædagogikken udvider læringsrummet, reflekterer over egen praksis, den inddrager samfundet. Han skriver:

Forståelsen af, hvad en lærer er, hvad et undervisningslokale er, og hvad gode materialer er, må udvides. Den gode lærer er i denne verden ikke blot en læreruddannet, men kan udmærket være den lokale smed eller kunstneren. Den optimale lærer er den person, der i en bestemt situation besidder en bestemt viden og forstår at formidle den. Eller en person, som forstår at se elevernes behov for en specifik viden i en bestemt undervisningssituation og er i stand til

¹⁴ Darsø, 2011, p. 13

¹⁵ Lykke, 2009

at vejlede dem i, hvor og hvordan de tilegner sig denne viden. Altså en person, der skaber behovet for læring.¹⁶

Folkeskolen er – lig samfundet - i forandring. Justine Grønbæk Pors, der forsker i skolens styring siger:

Hvis du som lærer tænker dig selv som én, der står oppe ved tavlen og underviser og kigger ud over eleverne, så er du ”so last year”. Du tilhører industrisamfundet¹⁷

Hun påpeger desuden, at læreren skal tænke i læringsprocesser frem for læring. Det differentierede læringsmiljø. Flere skoler er begyndt at fokusere meget på undervisningsdifferentiering og det faktum, at eleverne ikke er ens.

Men innovationspædagogik i skolerne er ikke kun godt. Pors mener, at den konstante forandring, det at beslutninger altid skal være åbne for ombeslutning også kan skabe uro i skolen.¹⁸ Børn har måske også brug for noget, der ligger fast, er tilbagevendende og traditionspræget – det skaber ro.

Der er i det forgangne opridset mange gode grunde til, hvorfor skolerne skal på museum. Museet er alternativt læringssted. Desuden er det at gå på museum et led i den almene opdragelse:

In order to develop the public’s appreciation of the cultural and social value of science, we should encourage school students to experience science in many forms and in many locations. We need to kindle students’ interests at an early age in the hope that they will be consumed with interest in science throughout their lives.¹⁹

Ved at gå på (kunst)museum lærer eleverne at forstå, at viden og læring ikke kun er noget, der har med skolen – og måske pligten – at gøre, men at viden og læring hænger sammen med alt andet i verden. De forstår, hvad de kan bruge deres viden til.

¹⁶ Lykke, 2009

¹⁷ Mehlsen, 2011

¹⁸ Mehlsen, 2011

¹⁹ Dillon, 2011, p. 116

Merethe Frøyland påpeger, at mennesket har mange informationskanaler, altså forskellige måder at lære på, og det varierer fra person til person, hvilke informationskanaler der fungerer bedst.²⁰ Men hun påpeger samtidig, at informationskanalerne kan udvikles og skal udfordres. Derfor skal skoleundervisningen variere, så udviklingen aktiveres. Som hun skriver:

I klasserommet kan eleverne bygge teoretisk kunnskab, men den erfaringsbaserede kunnskapen må de ut av klasserommet for å bygge.²¹

Skoleundervisningen bør give eleverne mange erfaringer i mange rum – museet skal fungere som det udvidede klasseværelse, men det er samtidig vigtigt, at der sker noget andet på museet, end der gør i klasseværelset. Herved aktiveres elevernes læringsproces.

Afrunding

Nærværende opgave har taget udgangspunkt i et undervisningsprojekt på J.F. Willumsens Museum kaldet 'Vild med farver'. I undervisningsforløbet er der lagt vægt på variation – bl.a. ved spørgsmål og forskellige typer af opgaver. Med undervisningshæftet kan eleverne arbejde videre derhjemme med forskellige typer af opgaver. Eleverne lærer, at der er mange måder at "bruge" kunsten på alt efter hvilke briller, man har på. Den ses nemmere som relaterende til resten af samfundet.

Der er mange gode argumenter for at sende skolen på museum. Museet er et alternativt læringsrum, hvor det non-verbale, sanserne, tværfagligheden findes. Der stilles selvfølgelig krav til museet og museumsunderviseren: Anerkendende dialog, variation i måderne at møde kunsten på, konstant fornyelse er nogle af kravene. Det er desuden en fordel, når eleverne har en forhåndsviden om det, de skal møde på museet – så er de mere åbne for læring. Dette kan de fx få via et undervisningsmateriale.

Innovationspædagogik er en ny, vigtig del af skolen og undervisningen – i takt med at samfundet ændrer sig og fokuserer på innovation, viden, kreativitet og oplevelser, er det nødvendigt, at også skolerne er nytænkende og fokuserer på disse behov i samfundet. Med innovationspædagogikken forsøges der at bryde med traditionelle former for undervisning – både lærer og elev får nye roller, og undervisningen skal

²⁰ Frøyland, 2011, p. 122

²¹ Frøyland, 2011, p. 122

være mere varierende i form. At gå på museum og opleve kunst er en måde at tænke innovativt i forhold til læring og en måde at tænke i undervisningsdifferentiering på – eleverne lærer fx at navigere bedre i en kompleks verden.

Anvendt litteratur

Bøger og artikler:

Darsø, Lotte [2011]: *Innovationspædagogik. Kunsten at fremelske innovationskompetence*, Frederiksberg: Samfundslitteratur

Dillon, Justin: 'Partnerships in science education: Why science education should not be kept inside schools' [2011] in: *UP. Unge pædagoger. Nr. 1//2011. Tema: Museumsdidaktik*, København: Unge Pædagoger, pp. 115-120

Dysthe, Olga: 'Museernes særlige læringspotensiale i et dialogisk og flerstemmig perspektiv' [2011] in: *UP. Unge pædagoger. Nr. 1//2011. Tema: Museumsdidaktik*, København: Unge Pædagoger, pp. 23-30

Frøylund, Merethe: 'Mange erfaringer i mange rom' [2011] in: *UP. Unge pædagoger. Nr. 1//2011. Tema: Museumsdidaktik*, København: Unge Pædagoger, pp. 121-122

Jensen, Mette Meyhoff: 'Museumsformidlerens betydning' [2011] in: *UP. Unge pædagoger. Nr. 1//2011. Tema: Museumsdidaktik*, København: Unge Pædagoger, pp. 58-62

Thorhauge, Sally: "'Det er mere levende på museet'" – En gymnasieklasse på museum' [2011] in: *UP. Unge pædagoger. Nr. 1//2011. Tema: Museumsdidaktik*, København: Unge Pædagoger, pp. 47-57

Seligmann, Tine [2011]: *Learning Museum*, København: Skoletjenesten

Hjemmesider:

Lykke, Kent: *Hva' nød æ et te? Innovationspædagogik skal generere nye idéer og visioner* (<http://www.friskolebladet.dk/pdf/2009/b8-9.pdf>) (Søgedato: 08-02-2012)

Helms, Hans Henrik: <http://vidensemogens.blogspot.com/2006/10/lringsrum-og-innovationspædagogik.html> (Søgedato: 08-02-2012)

Mehlsen, Camilla: *Farvel til fabriksundervisning, goddag til fremtidens fleksible læring* (<http://www.e-pages.dk/aarhusuniversitet/260/10>) (Søgedato: 08-02-2012)